

Eadyta JAGODA
Politechnika Rzeszowska

Rzeszów – Lublin – Krynica 10 – 14 Listopada 1999

Wybrane problemy oceny opisowej z matematyki

Od 1 września 1999 r. obowiązuje nowe zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad oceniania uczniów (Zarządzenie nr 413 MEN z dnia 19 kwietnia 1999r.).

W myśl tego rozporządzenia każda szkoła, każdy nauczyciel ma szansę opracować dobry – jego zdaniem – system oceniania uczniów. Pod adresem tradycyjnych stopni szkolnych kierowana jest bowiem bardzo długa lista zarzutów.

W cytowanym rozporządzeniu MEN znajdujemy przepisy dotyczące oceny opisowej. Brzmia one następująco:

„W klasach I-III szkoły podstawowej ocena klasyfikacyjna jest oceną opisową”. Uczniowie tych klas otrzymać mają jedną ocenę opisową ze wszystkich zajęć, a drugą (także opisową) z zachowania”. Jest to zasadnicza zmiana systemu oceniania w klasach początkowych. Dobrze, że zauważono potrzebę stosowania oceny opisowej w stosunku do najmłodszych uczniów. Nauczanie w klasach I-III nie musi być finalizowane stopniem. Również w klasach starszych nauczyciel nie musi stosować tradycyjnych ocen cyfrowych (jest jedynie zobowiązany do wystawienia stopnia na koniec roku szkolnego).

Polska szkoła stoi obecnie przed ogromną szansą wprowadzenia takiej formy oceniania, która wdrażałaby dzieci do samokontroli i samooceny, zapewniając im wszechstronny rozwój i stwarzając możliwość odniesienia sukcesu każdemu dziecku na jego indywidualnym poziomie.

W referacie chciałam skupić się na ocenie opisowej z matematyki, którą stosuję w praktyce zawodowej. Przedstawię pewne doświadczenia z nią związane, zaprezentuję przykłady różnych rodzajów oceny opisowej otrzymywanej przez uczniów, a mianowicie: oceny pracy na lekcji, oceny ze sprawdzianów, oceny podsumowujące i klasyfikacyjne.